

An pehar ova je ankat dar k'ojni, pa nej biv nec bol deaver zatu.

(Zapisal v Mateni pri Jgu Fr. Kramar.)

Ranok Vurbuski Vidmar je ankat r'eku: „Pravje, de tak' kojn' debiel' rataja k' se jom ovas futra. Jest som dar pa ankat mojmi k'ojni in prov p'ohon pehar ova, - pa nej biv prov nec bol deaver zatu!!“

(Povedal l. 1910. se Ant. Kramar.)

Dvakat je biv „pravičon.“

(Zapisal v Mateni pri Jgu Fr. Kramar.)

Ranok Matenski Pujsok (k' sa mi reakli tud' „Maroška pasprava“ zatu, ko je doskat kej na marost' zmoknu) se je včas' takule hvalu: „Samu terj'e maže sma pravičoni v nas' vas': Jest, Gabersčok, Strejšer, - pa jest!“ Pa koder je jomu kej zmaknenga za srajca al' pa za kamž'ole pa je vselej r'eku: „Lub' muj' kristjani, le pa pravie, le pa pravie!“ - Sevejde tačes se je pa doskat kej spat kamž'ole pokazal...

(Zapisano l. 1910.)
Kakú gluh clovk včas' nâpek zastuop'.

(Zapisal v Mateni pri Jgu Fr. Kramar.)

Ranok Strejščarjov Janes pa ranok Jankečov' tastar' se sta se ankat menila od abhajejně. Strejščarjov Janes prav: „Včas' sa lodi tud' z vinam abhajel!“ Tastar' Jankečov' pa prav: „Do tui p'osm'oda ti naučna, kaj t' se prav! Sej s' vendar nekej pameton, pa taka naučna rines': de sa živina abhajel?“ (Čil' je biv m'os' precej gluh pa ga je tak' nâpek zastuopu.) „Ja, sej jest som r'eku z vinam.“ „Ja z vinam? Jest som pa zastuopu: živina! A jeâââ! tist' pa je tist'! Tu je pa vse kej dražga: z vinam!“

(Zapisano l. 1910.)